

2500**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾**

z dnia 10 listopada 2004 r.

w sprawie wymagań w zakresie odległości i warunków dopuszczających usytuowanie budowli i budynków, drzew lub krzewów, elementów ochrony akustycznej i wykonywania robót ziemnych w sąsiedztwie linii kolejowej, a także sposobu urządzania i utrzymywania zaston odśnieżnych oraz pasów przeciwpożarowych

Na podstawie art. 54 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. Nr 86, poz. 789, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Budowle i budynki mogą być usytuowane w odległości nie mniejszej niż 10 m od granicy obszaru kolejowego, z tym że odległość ta od osi skrajnego toru nie może być mniejsza niż 20 m, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. Budynki mieszkalne, szpitale, domy opieki społecznej, obiekty rekreacyjno-sportowe, budynki związane z wielogodzinnym pobytem dzieci i młodzieży powinny być usytuowane w odległości zapewniającej zachowanie, w zależności od przeznaczenia budynku, dopuszczalnego poziomu hałasu, określonego w przepisach w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do budowli i budynków przeznaczonych do prowadzenia ruchu kolejowego i utrzymania linii kolejowej oraz do obsługi przewozu osób i rzeczy.

§ 2. Na gruntach położonych w sąsiedztwie linii kolejowej drzewa lub krzewy mogą być usytuowane w odległości nie mniejszej niż 15 m od osi skrajnego toru kolejowego.

§ 3. Rodzaj zastosowanych elementów ochrony akustycznej i ich odległość od linii kolejowej powinny wynikać z analizy uciążliwości powodowanych w środowisku hałasem emitowanym na danym odcinku linii kolejowej, zapewniać właściwy efekt ochrony akustycznej oraz uwzględniać:

- 1) przeznaczenie terenu wynikające z planu zagospodarowania przestrzennego;
- 2) warunki i typ obszaru, przez który przebiega linia kolejowa;
- 3) położenie niwelety linii kolejowej (wykop, nasyp);

4) charakter zabudowy terenu, przez który przebiega linia kolejowa;

5) prędkość pociągów, ich częstotliwość i rodzaj.

§ 4. Budowle i budynki, drzewa i krzewy, elementy ochrony akustycznej oraz zastony odśnieżne w sąsiedztwie przejazdów i przejść kolejowych powinny być usytuowane w odległości zapewniającej warunki widoczności przejazdów i przejść, określone w przepisach o warunkach technicznych, jakim powinny odpowiadać skrzyżowania linii kolejowych z drogami publicznymi i ich usytuowanie.

§ 5. 1. Roboty ziemne mogą być wykonywane w odległości nie mniejszej niż 4 m od granicy obszaru kolejowego, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do robót ziemnych związanych z budową, utrzymaniem, remontem i modernizacją linii kolejowej.

3. Wykonywanie robót ziemnych w odległości od 4 do 20 m od granicy obszaru kolejowego powinno być każdorazowo uzgadniane z zarządcą infrastruktury.

§ 6. 1. Dla ochrony linii kolejowej w miejscach zagrożonych zaspami śnieżnymi powinny być urządzone stałe lub przenośne zastony odśnieżne.

2. Wysokość zaston odśnieżnych nie powinna być mniejsza niż 1,5 m.

3. Odległość zaston odśnieżnych od osi toru kolejowego powinna uwzględniać tworzenie się zasp śnieżnych na danym odcinku linii kolejowej i ich wielkość. Odległość ta powinna stanowić iloczyn wskaźnika o wielkości od 8 do 12 i wyrażonej w metrach wysokości zaston odśnieżnych.

§ 7. 1. Stałe zastony odśnieżne powinny być urządzone jako żywopłoty lub parkany.

2. Parkany jako stałe zastony odśnieżne powinny być ustawiane jedynie wtedy, gdy ze względu na warunki miejscowe nie jest możliwe urządzenie żywopłotów.

3. Parkany jako stałe zastony odśnieżne powinny być wykonywane z trwałych materiałów zapewniających skuteczną ochronę linii kolejowej przed nawianiem śniegu.

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej — transport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 134, poz. 1429).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 170, poz. 1652 i Nr 203, poz. 1966 oraz z 2004 r. Nr 92, poz. 883, Nr 96, poz. 959, Nr 97, poz. 962 i Nr 173, poz. 1808.

§ 8. 1. Użyte do założenia żywopłotu gatunki drzew i krzewów powinny zapewniać:

- 1) możliwie gęsty żywopłot na całej jego wysokości;
- 2) szybkie tempo przyrostu oraz uzyskanie wymaganej wysokości żywopłotu.

2. Żywopłoty powinny być urządzone w dwóch rzędach w odległości od 0,5 m do 1,0 m jeden rząd od drugiego.

3. Pas gruntu pod żywopłotem wraz z pasami gruntu po obu jego stronach niezbędnymi do prac związanych z jego utrzymaniem powinny mieć szerokość od 2 m do 3 m w zależności od rodzaju roślin w żywopłocie.

4. Żywopłoty powinny być utrzymywane na takiej wysokości, aby maksymalnie ograniczały nawiewanie śniegu na tory kolejowe w czasie zamieci śnieżnych.

5. Na terenach, gdzie linie kolejowe są szczególnie narażone na zamiecie śnieżne, powinny być urządzone dwa dwurzędowe żywopłoty; odległość między żywopłotami powinna wynosić od 6 m do 10 m, licząc od zewnętrznej krawędzi pasów przeznaczonych do ich pielęgnacji.

6. Żywopłoty powinny być utrzymywane zgodnie z zasadami ochrony i pielęgnacji roślin.

§ 9. 1. W miejscach, gdzie nie mogą być urządzone stałe zastony odśnieżne, w okresie zimowym powinny być ustawiane przenośne zastony odśnieżne.

2. Przenośne zastony odśnieżne wykonuje się jako zastony drewniane lub z tworzywa sztucznego.

3. Przenośne zastony odśnieżne nie powinny być ustawiane i składowane pod przewodami napowietrznych linii elektroenergetycznych oraz w obrębie wi-

doczności przejazdów i przejść kolejowych, określonych w przepisach, o których mowa w § 4.

§ 10. 1. Pasy przeciwpożarowe powinny być urządzone jako dwa równoległe do linii kolejowej pasy terenu, o szerokości co najmniej 2 m, odległe od siebie od 10 m do 15 m i połączone ze sobą co 25 m do 50 m tej samej szerokości pasami poprzecznymi. Pierwszy pas terenu powinien być urządzony w odległości od 2 m do 5 m od dolnej krawędzi nasypu lub górnej krawędzi przekopu linii kolejowej, a w razie występowania rowów bocznych — od zewnętrznej krawędzi tych rowów.

2. Pasy terenu, o których mowa w ust. 1, powinny być całkowicie oczyszczone z wszelkiej roślinności do warstwy mineralnej, a na gruntach torfiastych — posypane warstwą piasku o grubości od 0,01 m do 0,02 m, natomiast prostokąty powstałe między pasami terenu powinny być oczyszczone z krzewów, suchej ściółki i gałęzi oraz zadrzewione gatunkami roślin liściastych, jeśli warunki siedliskowe zapewniają prawidłowy ich rozwój.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.³⁾

Minister Infrastruktury: *K. Opawski*

2501

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 3 listopada 2004 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wojskowych rzeczników dyscyplinarnych

Na podstawie art. 48 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o dyscyplinie wojskowej (Dz. U. z 2002 r. Nr 42, poz. 370 i Nr 240, poz. 2052 oraz z 2003 r. Nr 179, poz. 1750) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Obrony Narodowej z dnia 13 września 2002 r. w sprawie wojskowych

rzeczników dyscyplinarnych (Dz. U. Nr 155, poz. 1292 oraz z 2003 r. Nr 50, poz. 429) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie: